

færdigt til 1. April, og jeg kan for Resten gerne anbefale det samme, men alligevel kan vi godt nærmere undersøge det. Der er noget, jeg særlig glæder mig ved, nemlig dette, at Loven straks vil give en hel Række Præster, der er overordentlig lavt aflagte, saa lavt endog, at det er lavere end Skolelæreren, et Plus til deres Lønning, og det sker jo, uden at det berører Statskassen. Der er adskillige Punkter, som jeg ganske kort skal berøre.

De 1,089 Præsteembeder skal deles i 3 Klasser, 1ste Klasse, de højst lønnede, 2den Klasse og 3die Klasse, de lavest lønnede. Jeg har set, at der i Folketinget har været Forslag oppe om, at man slet ikke skulde have denne Klassedeling, men kun holde sig til Ancienniteten, saaledes at en Præst kunde blive siddende i sit Embede til sin Dødsdag og ikke behøvede af Hensyn til det økonomiske at flytte. Det vilde sikkert ogsaa blive Følgen, at Præsterne rundt omkring vilde blive siddende. Nu er det jo meget godt, hvor man er saa heldig at have en god Præst, men der findes jo ogsaa mindre heldige Præster. Jeg tror, at Menighederne mange Steder vilde være meget ked af, om de skulde være bundne til en Præst paa Livstid. Det er derfor meget godt, at der er Forskel paa Embederne, idet det vil medføre Flytninger. Jeg tror ikke, det skader, at en Præst flytter et Par Gange i sin Funktions-tid. Der er enkelte Præster, der har aandelig Begavelse nok til at blive siddende uafbrudt i det samme Embede, men dertil kræves megen aandelig Begavelse. Jeg tror, at mange Præster har godt af at flytte et Par Gange, og det vil blive Følgen af den foreslaaede Inddeling af Embederne i Klasser. Men hvad jeg kunde ønske at vide, fordi det interesserer Befolkningen i høj Grad, er, hvad der skal lægges til Grund for denne Inddeling. Jeg ser, at det ikke skal være saaledes, som det før har været, at de største Embeder lægges paa Øerne, de mindre i Jylland. Planen er at fordele dem nogenlunde lige- ligt over hele Landet. Men hvilke Embeder eller Sogne, hvad man nu vil sige, skal være i første Klasse, hvilke i anden og hvilke i tredje? Jeg kunde tænke mig, at man satte de besværligste Embeder, de Embeder, der har stor Udstrækning, og hvor der er mange Indbyggere, i første Klasse. Der er, som bekendt, meget stor Forskel i den Retning. Vi har Embeder, der er meget besværlige, og andre, hvor der kun er een Kirke, og hvor Folketallet er saa lille, at Præsten har grumme lidt

at bestille. Jeg synes, at det vilde være rimeligt, om det stod i Loven, at der ved Fordelingen skulde tages Hensyn til Embedernes Omfang og Indbyggertal.

Jeg kommer derefter til Afløsningen af Højtidsoffer og Accidenser. Afløsningen af Højtidsoffer er jo allerede saa vidt fremme, at de $\frac{5}{6}$ er afløste, og det er ganske rimeligt og heldigt, at Højtidsoffer afløses. Noget anderledes stiller det sig derimod med Accidenser. Ja, der er en af disse, som absolut skulde afløses — jeg mener endogsaa, at det skulde ske ved en Tvangsafløsning —, og det er den Betaling, der erlægges ved Barnedaab og muligt enkelte Steder ved Nadver. Dette er Kirkens Sakramenter, og jeg synes, det er uværdigt, at der ved dem skal betales Penge. Jeg har hørt en fattig Kone sige, at hun ikke havde faaet sit Barn døbt — det var 3 Aar gammelt —, fordi hun ikke havde haft Raad til det endnu. At Fattigfolk ikke har Raad til at faa deres Børn døbt, er jo ligefrem grueligt. Derfor bør Accidenser ved Daab og Nadver hurtigst muligt ud af Verden. Derimod synes jeg ikke, der er nogen Grund til at forbyde, at Folk honorerer deres Præst for at holde en Brudetale eller en Ligtale eller give Konfirmandundervisning. Det er godt, at der er nogen frivillig Løn til Præsten. Og dernæst, hvis disse Accidenser blev afløste nu, vil man, derom er jeg overbevist, om en halv Snes Aar omtrent give de samme Gaver igen. Man kunde afløse flere Gange, og hver Gang vilde Accidenserne komme igen, fordi saa snart en enkelt giver Præsten noget for en Ligtale eller en Brudetale, vil den honnøtte Ambition gøre, at de andre følger efter. Derfor var det jo, at man i sin Tid foreslog, at Præsterne slet ikke *maatte* modtage Gaver; det stod i det gamle Forslag, som før blev omtalt. Men dette er jo ganske upraktisk, man kan ikke forbyde en Præst at modtage Gaver. Derimod kunde man lade det staa hen, saaledes at Folk ved Begravelser, Bryllupper, Konfirmandundervisning kunde give Præsten, hvad de syntes. Den Slags Accidenser behøver man slet ikke at afløse.

Dernæst har det undret mig, at København og Frederiksberg skal have deres særlige Kasse, hvorimod hele det øvrige Land med Købstæderne skal have deres. Grunden til, at København og Frederiksberg holdes for sig, er naturligvis denne, at de Indtægter, der falder der, er af en helt anden Beskaffenhed end de, der falder ude paa Landet. Ude paa Landet har